

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418010961
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4418010961.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovanej F. F., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej F. F. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 09.05.2019, sp. zn. 4T/127/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 17. októbra 2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaná
F. F., narodená XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom F. číslo XX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a za nezistenia priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona) na trest odňatia slobody 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona s a výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á .

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona s a u r č u j e skúšobná doba 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s a u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudcom rozsudkom zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn. 4T/127/2018 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovanú F. F. (ďalej len „obžalovaná“) za vinnú zo spáchania prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 25. septembra 2016 v čase o 13.00 hod. riadila motocykel značky M. CB evidenčného čísla NR XXX AN po ceste č. XXX v úseku F. - F., kde pri odbočovaní na cestu č. XXXX a predchádzaní motocykla značky V. V.-R1 evidenčného čísla M riadeného poškodenou D. Q., narodenou XX.XX.XXXX, bytom A., I. č. 91X/XX, v rozpore s ustanovením § 4 odsek 1 písmena c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, nevenovala dostatočnú pozornosť riadeniu motocykla a v rozpore s ustanovením § 15 odsek 3 tohto zákona podľa ustanovenia ktorého vodič nesmie pri predchádzaní ohroziť ani obmedziť vodiča vozidla, pred ktoré sa po predídení zaraďuje, narazila do motocykla značky V. V.-R1 evidenčného čísla HC XXX AF, čím spôsobila poškodenú D. Q. trieštivú zlomeninu hlavičky ľavej ihlice (kosti ľavého predkolenia) a poškodenie - roztrhnutie prostredného a bočného kosáčka (menisku) ľavého kolena s dobou liečenia a pracovnej neschopnosti v trvaní XXX dní.

Za tento prečin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanej podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona pri nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, výkon ktorého podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienene odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu osemnásť mesiacov. Súčasne podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložil obžalovanej trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere osemnásť mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodenú D. Q., odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Napadnutý rozsudok bol vyhlásený v neprítomnosti obžalovanej, pričom obhajcovi obžalovanej bol oznámený vyhlásením v jeho prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom dňa 09.05.2019, pričom tento ihneď na tomto pojednávaní, teda včas, podal odvolanie v mene obžalovanej čo do výroku o treste.

Obžalovaná v písomnom odôvodnení podanom prostredníctvom zvoleného obhajcu zdôraznila, že v jej prípade boli vytvorené podmienky na podmienene zastavenie trestného stíhania podľa § 216 Trestného poriadku. Ak súd nebol toho názoru, mala zato, že bol vytvorený priestor pre aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona.

Namietala, že napriek tomu, že vedie riadny a usporiadaný život súd I. stupňa v jej prípade neaplikoval ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu ani vo vzťahu k trestu zákazu činnosti. Uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu považovala za prísne, pričom tento jej nebol uložený ani na samej spodnej hranici v zmysle § 61 odsek 2 Trestného zákona, hoci sa pričínila o odstránenie následkov ňou spáchaného trestného činu.

Poukázala na skutočnosť, že doposiaľ nespáchala žiaden trestný čin, ani priestupok, o čom svedčí aj jej karta vodiča. Argumentovala, že nenachádza vysvetlenie prečo jej bol uložený trest zákazu činnosti viesť v škále všetkých motorových vozidiel. Upriamila pozornosť na špecifiká motocykla, ktorého vedenie si vyžaduje väčšiu mieru schopností aj opatrnosti v porovnaní s motorovým vozidlom.

Skonštatovala, že v konaní bolo preukázané, kde presne vykonáva prácu, pričom je nútená do nej dochádzať autom, pretože ide o pozíciu recepčnej. Ak by sa musela presúvať do práce autobusovou dopravou, výrazne by jej to skomplikovalo výkon práce, najmä nočných zmien. Medzi adresou jej bydliska a miestom výkonu práce nie je dokonca ani priamy spoj.

Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhla, aby napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch a to i vrátane výroku o uloženom treste. Napádaný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá nepovažovala za neprimeraný. Nad rámec odôvodnenia súdu I. stupňa poznamenala, že tento trest bol uložený obžalovanej najmä z dôvodu porušenia dôležitej povinnosti vyplývajúcej jej zo zákonných ustanovení uvedených v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Nestotožnila sa so selektovaním ukladania tohto trestu k jednému typu motorového vozidla a to vzhľadom na porušenie dôležitej povinnosti. Odvolanie obžalovanej navrhla ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nad rámec písomného odôvodnenia vrátane jeho dodatku, dal odvolaciemu súdu na zváženie prihliadnúť na ďalšie výrazné poľahčujúce okolnosti u obžalovanej a to podľa § 36 písmeno k/, písmeno n/ Trestného zákona majú za to, že obe tieto poľahčujúce okolnosti sú u nej dané, nakoľko jednak spôsobenú škodu jednotlivým poškodeným uhradila a to u poškodenej Q. minimálne sčasti, ktorá bola riadne preukázaná a tiež napomáhala svojim priznaním orgánom činným v trestnom konaní. Poukázal na dĺžku času, ktorá uplynula od spáchania skutku 3 roky, od ktorej doby do dnes obžalovaná jazdí na motorovom vozidle a nedopustila sa žiadneho protiprávneho konania a ani priestupku a to ani v súvislosti s vedením motorového vozidla. Na zváženie odvolacieho súdu ponechal, či v tomto prípade je nutnosť uloženia trestu zákazu činnosti. Vzhľadom na uvedené navrhol zrušiť rozsudok súdu I. stupňa a ponechal na zváženie odvolacieho súdu uloženie resp. neuloženie trestu zákazu činnosti.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí oľutovala svoje konanie. Na otázku predsedníčky senátu obžalovaná uviedla, že vodičské oprávnenie na motorové vozidlo typu A má od svojich osemnástich rokov, teda štyri roky. Odkázala na konečný návrh svojho obhajcu.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je dôvodné vo vzťahu k dôvodom týkajúcich sa výroku o treste jej uloženom.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovanej a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní po vyhlásení obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku a splnení všetkých procesných podmienok ustanovenia § 257 odsek 5, odsek 6 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej postupom podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Súd I. stupňa z týchto dôvodov a z dôvodov uvedených v ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal výlučne napadnutý výrok o uloženom treste.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku je len s časťou týkajúcej sa výroku o treste v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, pretože súd prvého stupňa v ňom pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona, ktorú obžalovanej v prejednávanej veci dôvodne priznal, uviedol všetky skutočnosti a z akých dôvodov vzal v tomto smere, ale aj z ostatných hľadísk určenia druhu trestu a jeho výmery (§ 34 odsek 4 Trestného zákona) za dokázané, o ktoré dôkazy oprel tieto svoje zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými sa aj odvolací súd stotožňuje a považujú ich za opodstatnené a zákonu zodpovedajúce na ne bez potreby ich pozmenenia alebo doplnenia.

V tomto kontexte odvolací súd poznamenáva, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 odsek 1 Trestného poriadku) a súdu (§ 10 odsek 2 Trestného poriadku). To však neznamená, že páchatel musí takto postupne napomáhať všetkým týmto orgánom. Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona t.j., že páchatel napomáhal príslušným

orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny -§ 257 Trestného poriadku (Zo súdnej praxe č. 1/2014).

Odvolačný súd považuje za potrebné vytknúť súdu prvého stupňa, že obžalovanej nepriznal okrem správne priznaných poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, hoci procesná situácia (vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vine obžalovanej) takýto postup umožňovala. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu obžalovaná svojím postojom k prejednávanej trestnej veci, ako aj učením vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní významným spôsobom napomohla nielen orgánom činným v trestnom konaní, ale aj súdu prvého stupňa objasniť trestnú činnosť a bez povšimnutia preto nemohol (avšak nechal) súd prvého stupňa ponechať ani to, že tým aktívne prispela k výrazne rýchlejšiemu objasneniu a ukončeniu trestnej veci jej meritórnym rozhodnutím, ergo významným spôsobom prispela k vytvoreniu možnosti dosiahnuť rozhodnutie vo veci samej bez potreby vykonávania rozsiahleho dokazovania. Vzhľadom na vyššie prezentované skutočnosti, odvolací súd vytýkané pochybenie súdu prvého stupňa napravil, keď obžalovanej zistenú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona priznal, čím „oceníl“ jej kritický postoj k vlastnej zažalovanej trestnej činnosti.

Odvolačný súd podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok aj:

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (písmeno b/);
- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona;
- ak je uložený trest neprimeraný (písmeno e/).

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo odsek 2 Trestného poriadku, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 § 321 Trestného poriadku zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Vzhľadom na to, že odvolací súd považoval odvolanie obžalovanej za dôvodné a opodstatnené podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výrokoch o treste, pričom a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám v prejednávanej veci rozhodol rozsudkom tak, že na podklade súdom prvého stupňa zistených skutočností a okolností majúcich vplyv a význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery, avšak po ich zákonom zodpovedajúcom vyhodnotení obžalovanej uložil podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a za nezistenia priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona) trest odňatia slobody na jeden rok, ktorého výkon podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmiennečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil obžalovanej skúšobnú dobu na jeden rok, čím odvolací súd odstránil chyby (ktoré neboli závažné) ktorých sa súd prvého stupňa dopustil. Z dôvodu existencie už spomínaných a významne zistených poľahčujúcich okolností, dospel odvolací súd k záveru aj o dôvodnosti uloženia nižšej výmery trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na jeden rok.

Pokiaľ obžalovaná namietala, že podľa jej názoru boli splnené podmienky na podmiennečné zastavenie trestného stíhania, takýto postup v prejednávanej trestnej veci nebol možný. Tento odklon od klasického trestného konania možno využiť v trestných veciach, pri ktorých boli nielen splnené zákonné podmienky, ale taký postup odôvodňovali aj konkrétne okolnosti za ktorých bol trestný čin spáchaný. V tomto kontexte je potrebné zohľadniť aj osobu obžalovanej, ktorá získala vodičské povolenie na malý

motocykel v roku 2015, pričom prejednaný skutok spáchala v roku 2016, teda bola vlastníčkou vodičského oprávnenia len jeden rok. Komplexne vyhodnocujúc nielen závažnejšie okolnosti aj keď len nedbanlivostného prečinu a osobu obžalovanej, ktorá v čase spáchania skutku zrejme nedisponovala potrebnými zručnosťami na vedenie motocykla, takýto postup súdu by nebol správny.

K námietke obžalovanej o potrebe aplikácie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu, aj vo vzťahu k trestu zákazu činnosti súdom I. stupňa, odvolací súd poznamenáva, že aj napriek existencii a význame zistených poľahčujúcich okolností sa predmetná trestná vec nijakým spôsobom nevymyká iným, obdobne prejednaným trestným veciam. Obžalovanej sám odvolací súd uložil trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu jeden rok a trest zákazu činnosti vo výmere jeden rok, pričom hlavný aj vedľajší trest zákazu činnosti z hľadiska ich výmery sú uložené na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Samá prevaha poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi (3:0) nemôže automaticky zakladať aplikovanie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu, pretože na jeho aplikáciu musia byť splnené osobitné podmienky precizované v ustanovení § 39 Trestného zákona. Postup podľa § 39 Trestného zákona potom umožňuje riešiť situácie, keď trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej sadzby by nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu a keď dolná hranica tohto trestu stanovená v zákone by bola pociťovaná ako prekážka brániaca uloženiu primeranejšieho trestu. Predmetné ustanovenie tak umožňuje tak uloženie trestu aj tým páchatelom, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatela. Odvolací súd tak pri ukladaní hlavného aj vedľajšieho trestu zohľadnil všetky kritéria pre ukladanie trestu, predovšetkým bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovanej ako aj možnosť jej nápravy. Záverom odvolací súd dodáva, že nevzhliadol dôvody na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody (ani trestu zákazu činnosti), čím považoval námietky obžalovanej v tomto smere za bezpredmetné.

Uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na jeden rok považoval odvolací súd za správne plne zodpovedajúce nielen závažnému následku na zdraví poškodenej s dobou liečenia až 123 dní, ale aj porušeniu dôležitej povinnosti zo strany obžalovanej, ktorá jej bola uložená zákonom. Aj napriek bezúhonnosti obžalovanej (nielen trestnoprávnej, ale aj priestupkovej) bolo uloženie tohto trestu opodstatnené, pretože obžalovaná sa dopustila trestného činu pri vedení motocykla, ktorý patrí medzi motorové vozidlá. Účelom takto uloženého trestu je po dobu trvania jeho výkonu dočasne vyradiť obžalovanú z vedenia motorových vozidiel na úseku cestnej premávky, pričom táto požiadavka osobitne vyvstala z okolností spáchania trestného činu a spôsobeného následku. Ani reštriktívne uloženie trestu zákazu činnosti, ktorého predmetom by bol len zákaz vedenia motocyklov by nesledovalo splnenie účelu trestu v prejednávanej veci. Pokiaľ obžalovaná namietala, že uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý je absolútny bez akejkoľvek možnej výnimky, jej objektívne spôsobí prekážky vykonávať jej prácu recepčnej, odvolací súd dospel k záveru, že uloženie trestu zákazu činnosti obžalovanej nespôsobí prekážku, pre ktorú by nemohla taký výkon práce realizovať. Na prácu recepčnej totiž nie je nevyhnutné vlastniť vodičské oprávnenie, ktoré by obžalovanej zabezpečovalo zdroj jej obživy.

Odvolací súd mal za to, že nielen druh a výmera hlavného, ale aj druh a výmera vedľajšieho obžalovanej v prejednávanej veci odvolacím súdom uloženého trestu, zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, zistené tri poľahčujúce a nezistená žiadna priťažujúca okolnosť, osoba obžalovanej, jej pomery a možnosti jej nápravy), a preto je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanou tak, že jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný

prostriedok.